

Životopis

Pan Miloslav Zřídka Veselý se narodil 4. 3. 1945 v Lysicích u Brna do rodiny se sestrou a dvěma bratry. Jeho otec se živil jako truhlář a matka byla kuchařka v mateřské školce.

Na základní školu se mu vůbec nechtělo, dokonce ho do první třídy museli rodiče dotáhnout, nakonec byl ale spokojený. Pan Zřídka Veselý se od malička toužil stát mechanikem leteckých strojů. Po dokončení osmileté povinné školní docházky se chtěl přihlásit na střední školu v Gottwaldově, jenže tehdejší režim zakazoval studovat v jiném okrese, než ve kterém jste měli místo trvalého bydliště, a proto nakonec vystudoval tříletý obor: seřizovač textilních strojů. Poté začal pracovat v továrně, ale práce v hlučném a stísněném prostředí ho nenaplňovala. Tam pracoval pouze rok, jakmile dosáhl osmnácti let, musel narukovat na dvouletou vojenskou službu.

Po vojně se pan Zřídka Veselý rozhodl, že se do továrny už nevrátí. Dostal dvě nabídky. Buďto mohl jít do dolů těžit uhlí, nebo uran. Vybral si tedy těžbu uranu v Příbrami. Mezi lety 1965 a 1967 pracoval na civilní šachtě. Na začátku roku 1968 však došlo k uzavření této šachty a on byl přidělen do jiné šachty, kde pracoval po boku politických vězňů. Nakonec se však rozhodl kvůli zdravotním problémům doly téhož roku opustit a vydal se pracovat jako dřevorubec do Krušných hor.

Práce ho naplňovala a pobytem v přírodě léčil podlomené zdraví. U lesů zůstal pouze pět let. Na podnět třetí manželky, která pocházela také z Moravy, se rodina odstěhovala zpět k Zábřehu.

Nedaleko nového bydliště si našel práci jako „ajznbobák“, neboli železničář, v Zábřehu na Moravě, dodnes významnému železničnímu uzlu. V této funkci vydržel neuvěřitelných 32 let. Dokonce dostal i ocenění. Při této příležitosti o něm vyšel roku 1982 v tehdejší časopise železničářů *Trat' družby* článek s názvem *Parták*.

Z této práce si odnesl mnoho zkušeností a báječných příběhů, včetně lovení potkanů ve vagoněch. Jak ale sám říká, chtělo to trpělivost. Pokud se totiž vlaky jakkoli zpozdily, lidi za to vinili jeho a ostatní železničáře. Práce to byla náročná, protože měli 12 hodinové směny a krátké přestávky, tím pádem se pan Zřídka Veselý většinou nestihl ani najíst, a dokonce i někdy musel čelit pohledu na mrtvolu.

Ke konci profesního života se přestěhoval do Mohelnice. Jeho láska ke zvířatům, která ho provázela už od dětství, vyvrcholila v Krušných horách, kde si pořídil neobvyklého domácího mazlíčka, opičku makak rhesus. Na opičku má radostné vzpomínky a neuvěřitelné příběhy. K ní si pořídil i pejska. Tito dva mazlíčci se stali jeho nezapomenutelnými přáteli. Po přestěhování do Mohelnice začal chovat kanárky, kterým se s láskou věnuje dodnes.

Životní cesta pana Zřídka Veselého byla plná dobrodružství. Ze čtyř manželství má tři potomky a radost mu dělají i vnoučata.